



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

archiepiscopo asscripta, seruata tamen sua cuiq; proprietate: Quæ verò publicis erant vsibus deputata, principatui non proueniunt: Ità, dum superbia præsidentes modum non ponunt, inueniẽre qui frenum inijceret naribus eorũ. Conuiuari, tripudiare, somno longo sepeliri, omnis eius generis hominum fuit cura: Discite mortales esse vigilēs, modestiam colere, pauperes non temnere, consilia rebus adhibere, proprij ordinis metas intueri. Per idem tempus, cum Ropertus Colonienſis archiepiscopus, placitis conuentis apud Nuſiam stare recusaret, dum clam ex partibus Rheni in Westphaliã fugere tentaret, capitis capituli iussu, ab Hermanno Lantgrauio Hassiæ, qui in obsidione Nuſiæ multa fecit inclusus, multa perpeſſus, ne iterum ecclesiã maioribus implicaret laboribus, asseruatus est diligenter. Sed ubi post non prosperata illi apud Nuſiam bella accessit ea calamitas, ut in suo vinculis teneretur, ex ipso animi dolore morbum contraxit, & è vita migravit. Sufficitur illi Hermannus memoratus, qui duro tempore stetit pro ecclesia, princeps de illa, & de omnibus optimè meritus: qui vsq; hodiẽ tenet eandem.

CAPVT XXIII.

Albertus dux superioris Saxonie, marchio Misnæ, fratris filiam Katharinam, per Rostochium insigni agmine duxit, ibi nauigium inscendens, in Daniã Iohanni regis filio nupturam. Multi cum eo fuẽre comites, aliquanti pontifices: Octingentis equis ingressus, auratis curribus puellam regiam regio more deduxit. In Copenhauen regia, regum nuptiæ sunt peractæ: Quibus principali ritu solemniter expletis, in Lubicam redierunt, auidi videre imperialem urbem. Placũre cuncta Alberto principi: sed displicuit sub-

Kkk 4 terra-

terraneus ille discursus foeminarum obuolutis vultibus : Magnum libertatis alimentum : Hortatur senatum & commonefacit, vt abusum illum curent antiquare : qui multis alioqui pudicis foeminis prestaret audaciam, impudicis suae stultitiae praeberet incrementum. Accepit eam commonitionem senatus perquam benignè, interdixeruntq; illum absconditorum vultuum discursum. Seruatum est edictum aliquot annis, sed in antiquum abusum facile relabuntur. Dux aut in superiori eius loci pratorio ad faces incurrit eques equiti, infesta sub tecto hasta. Tum choræis indulgetur : & vbi aliquandiu feriatum est, in viam suam rediére alacres hospitaliter ibi habiti. Quo tempore, Embiccenses ciues ad arma semper præcipites, stratagemate circumuenti, temeritatis suae poenas luunt. Solent enim in frequentibus Saxonia vrbibus ciues, etiam artifices, arma sua in prompto seruare, vt cum signum propinquantium hostium è specula dederit, effusi sine ordine, sine ductore ruant. Id sciens Wilhelmus iunior dux Brunsvici, cum Henrico filio, qui hodiè rerum potitur, assumpto in societatem expeditio- nis Hassiae Lantgrauio, ac comite de Stalberge, videntum se cum aliquantisper praeuit, maiori agmine ad insidias delitescere. Ad primum hostium conspectum sonuit de turri signum : Ciues mussantes, arma corripunt, portis prouunt, & hostes insequuntur. Illi pectora diu praeuere venientibus, missilibus certantes, donèc ciues magno numero conglobati, audaciores incumberent. Tum cedunt retrò militantes simulatione timoris, vt sequentes & urgentes ciues, protrahant ad insidias collocatas. Tum verò hostes consurgunt à tergo, & intercluso ad urbem itinere, ciues intercipiunt : capiunt, cadunt pertinaciter resistentes : Nongenti tum ciues

ciues sunt periclitati, caesi, captique, magno ciuitatis detrimento, quæ temeritatis suæ damna luit tam insigniter. Erat autem septuagesimus tum nonus post mille quadringentos, cum instruerentur ad militiam, in reliquum futuri cautiore.

CAPVT XXIIII.

MAximilianum ducem, vt omne genus experiretur belli, tum cœpit intestina dissensio cõturbare: Nam Gandauenses (populus ad temeritatem promptus) cœperunt queri de crebris impositionibus & collectis, quæ longè supra solitum crebrescerent. Nerus autem belli pecunia est: Nôsse oportebat ducem suum satis pro se contendere, quodd capitis totiès discrimen ipse adiret. Tum verò belli impensam sine murmure facerent, quorum sanguini parceretur, & ipsi hostibus obijciantur. Mouit seditioni paratum populum, quodd arbitrarentur primores nobilitatis ad hoc niti, vt sua expleant, ciuium exhauriant marsupia. Visum est illis esse in officijs publicis, qui suam potiore, quàm publicam causam haberent: eamq; coniecturam de suis sumpsere moribus: quodd nulla gens tam excrescit opibus in publicis officijs, quàm qui in occiduis partibus publicam tractant pecuniam. Vidimus etate nostra aliquot, qui ex infima emergere fortuna in eam opulentiam, vt arces in pradijs exadificarent. In Hollandia præcipuè oppido Dordraco, intestina tum ciues agitabat discordia. Iohannes autem de Egmondia baro, recepto in potestatem ducis oppido, facile compescuit tumultuantes. Ex Geldria quoquè nonnihil rebellionis nunciatur: & tamen dux per capitaneos suos rem prosperè gessit: Nam Philippus de Beuers Flandriam occiduam tutatur, cum præfecto Zalazart. Alij quoquè in Hannonia prosperè res gerunt,

Kkk 5

fugato